

sendte, kun at der er tilføjet en Paragraph, hvori det bestemmes, at der tilkommer enhver med Sportler lønnet Embedsmand, hvis Embedsindtægter paa Grund heraf blive formindskede, en Ret til at fordrø Embedet sat paa fast Gage. Det var jo et Princip, som blev fulgt dengang, da den almindelige Regel om, at de sportellønnede Embedsmænd skulde sættes paa fast Gage, blev vedtagen, at man ikke vilde, at denne Foranstaltning skulde komme dem til Skade, som dengang sad i Embederne, men at Forandringen for hvert enkelt Embedes Vedkommende først skulde indtræde, naar der indtraadte Vacance; og naar man fastslog dette Princip ved den Leilighed, mener jeg, at man derved ikke har gjort Andet end fulgt en Regel, der i det Hele taget er bleven fulgt af Lovgivningsmagten her i Landet, og som jeg toer, at man kan lykønske den til, at den har fulgt, den nemlig, at man ved de Reformer, som man har meent, der burde foretages, saalidt som muligt burde berøre de nuværende Shændehaveres Interesser, naar disse Interesser vare saadanne, som de Paagjældende efter de hidtil bestaaende Forhold kunde have Grund til at vente vilde blive respecterede. Det forekommer mig dog virkelig, at det er lidt besynderligt, at dette Princip nu skal tilfidesættes, om jeg saa maa sige, blot for at soutenere en af Uagtsomhed indkommen Redactionsfeil; og det er jo ikke i nogen ubetydelig Grad, at det skal tilfidesættes, thi, som det sees af Motivterne, og som det er bemærket af de foregaaende Talere, udgjøre jo disse Salairer for de sportellønnede Embedsmænds Vedkommende nu et Beløb af 32,000 Rb. om Aaret, og, naar Salairer bliver nedsat til $\frac{1}{16}$ af, hvad det hidtil har været, altsaa til 2,000 Rb., vil det være et Beløb af 30,000 Rb. om Aaret, som man paa denne Maade tager fra disse Embedsmænd. Men Sagen har jo ogsaa en anden Side; det forekommer mig, at den ogsaa maa siges at være af ingenlunde ringe Interesse for Statskassen. For Dieblisset ere disse 30,000 Rb. et aarligt Tab for de paagjældende Embedsmænd, men i sin Tid vil det blive et Tab for Statskassen. Statskassen vil allerede nu tabe omtrent 15,000 Rb. aarlig, og det hele Tab for Statskassen,

hvorom der vil blive Tale ifølge denne Foranstaltning, vil altsaa i sin Tid være nogle og Fyrgetyve Tusinde Rb. Det er, forekommer det mig, for stort et Tab at lade Statskassen lide blot paa Grund af en Feiltagelse. En anden Sag vilde det være, om man kunde sige, at man ved denne Feiltagelse ved et Tilfælde var kommen til at træffe det Rette, men det troer jeg ikke, man kan sige i det nærværende Tilfælde; thi det er ganske vist en meget stor og meget væsentlig Forskjel mellem det, som det oprindelige Lovudkast handlede om, nemlig om frivillig Auction over Handelsvarer, og de her i Landet saa bekendte Skovauktioner. For det Første er det jo en Ting, som Erfaring viser, at disse Skovauktioner kunne bære de Afgifter, som nu paahvile dem; de afholdes jo i stort Antal trods disse Afgifter. Derimod har jo Erfaringen paa den anden Side vist, at Børsauktioner ikke kunne bære de Afgifter, som nu paahvile dem; derfor afholdes de i et saa ringe Antal. Det er altsaa at vente, at Nedsættelsen af Afgiften for Børsauktioner maaskee slet ikke vil medføre noget Tab for Statskassen, idet nemlig en Forøgelse af disse Auctioners Antal vil opveie de Tab, som ellers vilde opstaae. Ved Nedsættelse af Salairer for Skovauktioner er det derimod et ligefremt Tab, der vil lides. Desuden er der ogsaa i sig selv en meget væsentlig Forskjel mellem disse to Slags Auctioner, og navnlig mellem det Arbejde, som maa siges at være forbundet med dem, og hvorfor Salairer skulde være et Bederlag. Med Hensyn til Børsauktioner er det klart, at der for at afholde Auction i en Børsaal over nogle Varer, hvoraf de enkelte Poster løbe op til flere Hundrede, maaskee flere Tusinde Rigsdaler, kan tages et meget ringe Salair; derimod er ved Skovauktioner Arbejdet i Virkeligheden omtrent det samme som ved Børsauktioner; de ere i det Væsentlige at stille lige med disse, ja i flere Henseender maa man sige, at det endogsaa er besværligere at holde disse Skovauktioner, som jo skulle afholdes under aaben Himmel og paa en ublid Aarstid. Jeg kan derfor ikke see rettere, end at man dog maa indrømme, at 24 $\frac{1}{16}$ af hvert 100 Rb., der opnaaes ved en saadan Skovauktion, er en Betaling, der i Virkeligheden aldeles ikke staaer